

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/308/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512210508
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3512210508.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO 35 807 598, právne zastúpeného Fridrich Paľko, s. r. o. so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO 36 864 421, proti žalovanému Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o zaplatenie 125,- Eur a iné, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 06. novembra 2013, č. k. 7C/319/2012-39, v senáte jednohlasne, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd zamietol návrh na prerušenie konania. V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom zo dňa 27.09.2012 domáhal, aby súd rozhodol o zodpovednosti odporcu za škodu, ktorá vznikla navrhovateľovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, nakoľko nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie a rozsudkom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi z titulu majetkovej škody sumu vo výške 125,- Eur a z titulu nemajetkovej ujmy sumu vo výške 440,- Eur. Súčasne vzniesol námietku zaujatosti a žiadal, aby nadriadený súd rozhodol o prikázaní veci inému súdu, pretože sudcovia miestne a vecne príslušného Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci. Uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 17.10.2012, č.k. 19NcC/323/2012-11 súd rozhodol, že sudkyňa Okresného súdu v Novom Meste nad Váhom Mgr. Stanislava Mikláňková nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp.zn.: 7C/319/2012. Rozhodnutie odôvodnil tým, že v posudzovanej veci neboli zistené žiadne okolnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť, že je tu dôvod pochybovať o nezaujatosti namietaného sudcu okresného súdu. Namietaná sudkyňa nemá k veci, k účastníkom ani k ich právnym zástupcom žiadny významný vzťah z hľadiska § 14 ods. 1 O.s.p., ktorý by mohol predstavovať dôvod na jej vylúčenie z prejednávania danej veci a takýto vzťah nie je možné odvodiť ani z údajov navrhovateľa. Navrhovateľ podaním zo dňa 06.11.2013 žiadal, aby okresný súd konanie prerušil a to do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevylúčenia sudcu povereného prejednávaním veci. Návrh odôvodnil tým, že námietka porušenia nestrannosti je závažne podporená najmä pomerom sudcu k veci, pretože sudca môže byť rozhodnutím súdu priamo dotknutý vo svojich právach, sudca je vylúčený aj preto, že získal o veci poznatky iným spôsobom, než z dokazovania v konaní a do úvahy prichádza aj vzťah ekonomickej závislosti. Okresný súd preskúmal návrh navrhovateľa na prerušenie konania, pričom dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný. Navrhovateľ vo svojom podaní na prerušenie konania neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by spochybnili správnosť postupu súdu konať nestranne a bez prietahov. Navrhovateľ ničím neodôvodnil ako zákonný sudca môže byť svojím rozhodnutím priamo dotknutý vo svojich právach, aké konkrétne poznatky mal získať mimo dokazovania a z akého dôvodu by mal byť k účastníkom konania vo vzťahu ekonomickej závislosti. Žaloby dotknutých osôb podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú

pri výkone verejnej moci sú vždy nárokmi voči štátu a táto skutočnosť nezakladá pochybnosť o tom, že sudca bude postupovať nestranné a nezávislé. Samotné podanie sťažnosti navrhovateľa na Ústavný súd SR automaticky nemôže byť dôvodom na prerušenie konania, preto súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol. Do úvahy neprichádzala ani možnosť prerušiť konanie podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p., pretože v zmysle § 7 ods. 2 O.s.p., v spojitosti s § 25 ods. 4 zákona č. 514/2009 Z.z., má príslušný okresný súd právomoc riešiť predmetný spor a v súčasnosti neprebíha žiadne iné konanie, od výsledku ktorého by bolo rozhodnutie tohto súdu závislé, resp. sa nerieši otázka, ktorú tento súd nie je oprávnený sám riešiť. A navyše, uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 17.10.2012, č.k. 19NcC/323/2012-11 bolo právoplatne rozhodnuté o námietke zaujatosti a toto rozhodnutie je vykonateľné a pre súd záväzné a bez existencie odkladu vykonateľnosti uvedeného rozhodnutia nemôže byť dôvodom na prerušenie konania.

Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu z dôvodov podľa § 221 ods. 1 písm. h) v spojení s § 205 ods. 2 písm. a), c), b) a f) O.s.p.. Okresnému súd vytýkal, že v odôvodnení uznesenia nie je uvedené, prečo sa okresný súd domnieval, že neboli splnené podmienky na prerušenie konania, z ktorého dôvodu považuje rozhodnutie za nepreskúmateľné v zmysle ustálenej súdnej praxe s odvolaním sa na nález ústavného súdu pod sp. zn. III. ÚS 25/06. Vyjadril nesúhlas s tvrdením okresného súdu, že návrh na prerušenie konania nepodporil žiadnymi dôkazmi, keď návrh na prerušenie konania podal spolu ústavnou sťažnosťou v prílohe. Navrhovateľ poukázal na to, že v prejednávanej veci považuje zákonného sudcu za vylúčeného podľa § 14 ods. 1 O. s. p. a upozornil, že tento právny názor vyslovil Krajský súd v Trnave v rozhodnutí zo dňa 17.10.2012, č. k. 11NcC/46/2012-24. Nešlo o jedno rozhodnutie, keďže v skutkovo a právne totožných veciach Krajský súd v Nitre a Krajský súd v Prešove vylúčili z prejednávania veci všetkých sudcov okresných súdov. S vedomím, že názor krajského súdu v prejednávanej veci neobstojí pre rozpor s rozhodovaním iných krajských súdov, ústavného súdu a Európskeho súdu pre ľudské práva a s vedomím, že navrhovateľ podal ústavnú sťažnosť v súvislosti s rozhodnutím krajského súdu, nie je podľa názoru navrhovateľa prípustné, aby sa v konaní naďalej pokračovalo a rozhodoval vylúčený sudca. Preto malo byť konanie prerušené až do rozhodnutia ústavného súdu o otázke nestrannosti súdu a osoby sudcu. S poukazom na uvedené žalobca navrhol, aby odvolací súd zrušil uznesenie okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

K odvolaniu žalobcu nebolo súdu doručené písomné vyjadrenie.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie okresného súdu je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdiť z týchto dôvodov:

Na základe preskúmania uznesenia okresného súdu odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd na základe podkladov v spisovom materiáli v otázke posúdenia dôvodnosti návrhu na prerušenie konania dospel k správnym skutkovým záverom a vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa preto v celom rozsahu stotožňuje s týmito skutkovými závermi, ako aj s právnym posúdením veci a podľa § 219 ods. 2 O. s. p. na ne v plnom rozsahu poukazuje.

Nad rámec správnych úvah okresného súdu odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že v prejednávanej veci bolo uznesením Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 19NcC/323/2012-11, právoplatne a vykonateľne rozhodnuté o tom, že vo veci konajúci sudca okresného súdu nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania v tejto veci. Toto vykonateľné rozhodnutie v predmetnej veci je v ďalších štádiách tohto konania pre súd právne záväzné, či už v zmysle § 170 ods. 1 (pre odvolací súd v spojení s § 211 ods. 2) O. s. p., ale aj v zmysle § 167 ods. 2 v spojení s § 159 ods. 2 O. s. p. Na základe uvedeného je súd povinný v prejednávanej veci ďalej konať na základe jeho povinnosti zabezpečiť spravodlivosť v zmysle § 1 ods. 1 O.s.p. aj napriek tomu, že navrhovateľ preukázateľne podal ústavnú sťažnosť proti rozhodnutiu krajského súdu o nevyvúčení konajúceho sudcu z prejednávania a rozhodovania tejto veci. Odvolací súd nevyklučuje, že by mohla nastať situácia, ktorá v súvislosti s riešením navrhovateľom opakovane nastoľovanou otázkou vylúčenia sudcu by vyžadovala prerušenie konania podľa § 109 ods. 1, písm. b) O.s.p. z úradnej povinnosti. Za podmienku splnenia takejto situácie v prejednávanej veci odvolací súd považuje jedine existenciu vykonateľného rozhodnutia príslušného štátneho orgánu o odklade vykonateľnosti uznesenia Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 19NcC/323/2012-11.

Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že v prejednávacom prípade nie sú doposiaľ dané zákonné podmienky na obligatórne prerušenie konania podľa 109 ods. 1 písm. b) O.s.p., keďže otázka, či je konajúci sudca vylúčený z dôvodov, uvádzaných navrhovateľom aj v ústavnej sťažnosti, bola v prejednávacom prípade právoplatne vyriešená postupom podľa § 14 a nasledujúcich O.s.p. Preto prípadné prebiehajúce konanie o ústavnej sťažnosti, týkajúcej sa uznesenia Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 19NcC/323/2012-11, nemôže byť podľa názoru odvolacieho súdu bez existencie odkladu vykonateľnosti uvedeného rozhodnutia zákonným dôvodom na prerušenie konania ani podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p..

Na základe uvedeného odvolací súd v prejednávanej veci považoval za právne nevýznamné poukazy navrhovateľa v odvolaní na nepreskúmateľnosť uznesenia okresného súdu, na právne názory ohľadne požiadaviek, rozhodných pre posúdenie otázok, či je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodnutia vo veci, ako aj poukazy na rozhodnutia iných súdov, týkajúce sa iných, avšak skutkovo a právne obdobných vecí.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že uznesenie okresného súdu je vecne správne, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.